

FM 2019/10

9/5-2019

Randi Vestergaard Evaldsen

Politisk Økonomisk Beretning 2019.

(Naalakkersuisoq for Finanser og Nordisk Samarbejde)

(1. behandling)

Tillad mig at starte dette indlæg med at sige, at jeg og samtlige mine partifæller har været lige dele chokeret og lige dele kede af det de sidste par dage. Det skyldes dokumentarudsendelsen "Byen hvor børn forsvinder", der blev sendt på DR2 mandag den 6. maj, og som fortsat er tilgængelig på DR's hjemmeside.

Dokumentaren viser med al ønskelig tydelighed, at vi har store udfordringer med at løse de sociale problemer. Dokumentaren omhandlede forholdene i Tasiilaq, men jeg er rigtig bange for, at den lige så godt kunne have taget sit udgangspunkt andre steder i landet. Den viser desværre, at alt for mange borgere fortsat har svært ved at behandle børn ordentligt. Vi hører om seksuelt misbrug og vold og om hvordan dette fører til selvmord og selvmordstanker. Det er forfærdeligt.

Jeg kan godt forstå, at alle kræver politisk handling. Jeg kan godt forstå alle, der siger, at vi fra politisk side ikke gør nok. Men vi skal passe på med at tro, at flere penge er løsningen på problemerne. Penge er en del af løsningen, men det handler også om at få skabt en mentalitetsændring hos os alle.

Vi er nødt til at være mere opmærksomme på børn, der har det skidt. På børn der går alene rundt på gaderne, når de burde være i seng, og på børn der ændrer adfærd i løbet af en kort periode. Og så er vi altså nødt til at sætte hårdt ind over for de forbrydere, der omsorgssvigter børn. De skal straffes, og de skal forhindres i at have noget som helst med børn at gøre.

Vi er også nødt til at kigge på om indsatsen fra kommunerne er god nok. Er der nok ansatte til at tage sig af de mange sager inden for en rimelig tid? Svaret er nej.

Bliver der handlet i tide, så omsorgssvigtede børn kan få den rette hjælp? Svaret er nej.

Herudover er vi nødt til at opprioritere hjælpen til de børn, der er ofre for overgreb. Alt for mange får kun lidt eller ingen hjælp til at bearbejde deres traumer. Som samfund skal vi stå klar med psykologhjælp med det samme, når et barn har været udsat for et overgreb. Og her er vi altså nødt til at tænke lidt ud af boksen. Jeg ved godt, at vi har mangel på psykologer og at vi desværre ikke kan have psykologer til stede på alle bosteder. Men det må kunne lade sig gøre relativt hurtigt at tilbyde hjælp pr. telefon eller via en af de efterhånden mange forskellige måder at videokommunikere på. Vi er simpelthen nødt til at gøre noget, og fra Demokraternes side skal jeg hermed erklære, at vi her i Inatsisartut er nødt til at prioritere penge på den kommende finanslov til at hjælpe de omsorgssvigtede børn, så de kan komme videre med livet i stedet for

at vælge døden. Det er sagt mange gange før, men det er nødvendigt at sige det igen.

Børnene er vores fremtid, og børn skal have lov til at være børn. Hvis et barn bliver behandlet dårligt eller har været udsat for et overgreb, så skal vi som samfund stå klar med hjælp.

Og det fører mig frem til et konkret forslag, hvor vi fra Demokraterne er klar til at gå på kompromis for børnenes skyld. Naalakkersuisut har netop sendt et forslag om et beskæftigelsesfradrag i høring. Demokraterne er overordnet enige i, at der bør indføres et beskæftigelsesfradrag, da det vil øge incitamentet til at arbejde. Forslaget fra Naalakkersuisut er dog ikke særlig godt, og vil indføre en progressivitet i vores skattesystem, som vi ikke bryder os om. Herudover er fradraget for lavt og gælder for alt for få. Det er de færreste, der får mere end 300-400 kroner om måneden ud af forslaget. Hos Demokraterne tror vi ikke, at et så uambitiøst forslag vil have den store betydning. Forslaget kommer dog alligevel til at koste omkring 50 millioner kroner om året. Lad os droppe det og bruge de penge på at hjælpe de omsorgssvigtede børn. Men det skal ikke være ved at oprette en socialstyrelse eller andre administrative indslag.

Nej. Lad os bruge pengene helt ude ved det enkelte barn. Lad os sikre, at ethvert barn, der oplever et overgreb får mulighed for at tale med en psykolog inden for 24 timer efter, at en offentlig myndighed har fået kendskab til overgrebet. Måske bliver det på telefon? Måske bliver det med hjælp fra en tolk? Men er det ikke bedre end at gøre ingenting? Jeg håber på opbakning til idéen. Jeg synes ganske enkelt ikke, at vi kan være andet bekendt.

Derfor; træk forslaget om et beskæftigelsesfradrag tilbage omgående og lad os bruge de prioriterede midler hertil til at hjælpe omsorgssvigtede børn. De er det eneste anstændige at gøre. Og jeg håber, at der kan skabes bred politisk enighed herom.

Når det er sagt, så er det også vigtigt for mig at sige, at hvis man vil gøre noget godt og bruge penge herpå, så er det vigtigt at man samtidig skaber en stærk økonomi, så man kan få råd til at prioritere penge til eksempelvis omsorgssvigtede børn.

Derfor er Demokraterne fortsat rigtig glade for, at de nye lufthavne snart bliver anlagt. Alle beregninger viser, at anlæggelsen af de nye lufthavne er samfundsøkonomisk rentabelt. Det betyder, at vi på sigt vil få en større samfundsøkonomisk kage, hvilket vil give os et større økonomisk råderum, og dermed også en bedre mulighed for at prioritere penge til de omsorgssvigtede børn.

Herudover er det vigtigt for Demokraterne, at vi får skabt nogle bedre rammer for de private virksomheder således, at vi kan få skabt flere arbejdspladser i den private sektor. Flere arbejdspladser vil betyde flere skatteindtægter og færre udgifter til sociale ydelser.

Samtidig skal vi have skåret ned på den offentlige administration således, at den offentlige sektor kan spare penge til lønninger. Håbet er så, at de arbejdspladser, der bliver skabt i den private sektor kan overtage de

mennesker, der bliver overflødige i den offentlige administration om man så må sige. Her anser Demokraterne det for mest enkelt at lade virksomhederne beholde flere af deres egne penge. Dette kan ske ved at sænke selskabsskatten. Det der vil ske i en sådan situation er, at virksomhederne vil investere flere penge i at udvikle sig, hvilket ganske givet vil skabe flere arbejdspladser.

Jeg er overbevist om, at dette er den rigtige vej at gå.

Med disse bemærkninger tager vi Politisk Økonomisk Beretning 2019 til efterretning og ser frem til en god debat herom.